

ท 3651

กรุงเทพ

ธุรกิจ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 4614 วันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

จุดประกาย

มหัศจรรย์

น้ำมันมะพร้าว

วันนี้ น้ำมันมะพร้าว กลายเป็นความหวังของใครต่อใครหลายคน
หลังจากราคามะพร้าวตกต่ำและน้ำมันเชื้อเพลิงราคาแพง
และทันทีที่มีผู้คิดค้นสูตรในการนำผลผลิตจากท้องถิ่นให้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีประสิทธิภาพ
จึงทำให้โอกาสที่เกษตรกรจะขายมะพร้าวให้ได้ราคาดี ๆ จึงมีอยู่สูง ขณะเดียวกันผู้ใช้น้ำมัน
อาจจะได้ใช้น้ำมันราคาถูกด้วย **พิษณุรักษ์ ปิตาหะสังข์** มีรายงาน

กองสนเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

MF

ปั้มน้ำมันมะพร้าวเกิดขึ้นพร้อมๆ กับความหวังในเรื่องราคามะพร้าวที่ตกต่ำ

ไม่มีใครคิดว่าความขังติดข้างสังเกตตั้งแต่เด็กจะทำให้เกษตรกรวัยกลางคนผู้นอนอยู่เบื้องหน้าขณะนี้ กลายเป็นคนตั้งในสถานะผู้คิดค้นน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือกตัวใหม่ ร่วมเดือนที่ผ่านมา ทุกวันเช้าไม่ค่อยได้พักผ่อนเท่าไรนัก เพราะคิวการเดินทางไปให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือก ยาวเยียดไปถึงเดือนหน้ายังไม่รวมคือยังไม่เป็นทางการจากผู้ผ่านไปมาอีกนับสิบ ร่างกายที่ดูซูบในวันนั้น แต่กลับแฝงไว้ด้วยรอยยิ้มแห่งความเปี่ยมสุขอยู่ลึกภายใน

ลองผิดลองถูกจนได้ดี

ยุทธชัย วิวิธภูมิภกร หรือ คนแทบนั้นเรียกคูนปากว่า 'โกบัก' เล่าว่า ราวปี 2517 ได้ไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในศาลเจ้าและเห็นตะเกียงที่จุดไว้ ไล่ตะเกียงลอยอยู่ในอ่างน้ำมันมะพร้าว เห็นเปลวไฟมีความสว่างดี และไม่มีควัน จึงคิดว่าน่าจะใช้เป็นเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ดีเซลได้

จนกระทั่งหลายปีต่อมาได้ศึกษาเรื่องเชื้อเพลิงอย่างจริงจัง และทดลองผสมด้วยตัวเองลองผิดลองถูก ระหว่างนั้นได้แลกเปลี่ยนกับความรู้กับนักวิชาการบ้าง จนปี 2526 ทดลองนำมาเติมกับรถอีแต๋น วิ่งจากพิษณุโลกไปถึงสุโขทัย-ลพบุรี รวมระยะทาง 6,000 กิโลเมตร ในตอนนั้นพอจะเป็นชาวอยู่ระยะหนึ่ง บางคนอาจจะพอจำได้

ผลการทดลอง 6,000 กิโลเมตร พบว่า ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ เมื่อลองผ่าเครื่องออกมาพิสูจน์เห็นว่าทุกอย่างปกติดี มีเพียงที่กรองโซล่าที่มักอุดตันบ่อยมาก เพราะน้ำมันมะพร้าวที่บีบออกมาด้วยเครื่องจักรจะมีพวกเศษผงเล็กๆ ออกมาด้วย และในน้ำมันมะพร้าวจะมีไขไปจับที่กรอง ทำให้อุดตันได้ง่าย แต่ก็สามารถล้างไส้กรองได้ง่ายๆ ด้วยน้ำมันก๊าด

"การทดลองก็ใช้วิธีลองผิดลองถูกมาตลอด ลองหาค่าความร้อน และตัวค่าอย่างอื่นอีกหลายอย่าง โดยเทียบกับเชื้อเพลิงที่ใช้กันทั่วไป วิธีการบางอย่างใช้ลักษณะเดียวกับห้องแล็บแต่ดัดแปลงแบบชาวบ้าน เพราะเราไม่มีทุนรอนอะไรมากนัก จนได้ผลสำเร็จ" โกบักเล่าให้ฟัง

ผลการทดลองครั้งนั้นไม่ได้รับความสนใจกับคนภายนอกมากนัก อาจเป็นเพราะช่วงนั้นวิกฤตการณ์ด้านน้ำมันเบาบางลง ทำให้ความสนใจของคนส่วนใหญ่ยังอยู่ที่น้ำมันจากฟอสซิล โกบักเล่าด้วยน้ำเสียงจริงจังต่อไปว่า พยายามไปตามต่างๆ ที่จะได้พบปะกับผู้นำชุมชนเพื่อนำเสนอผลงานที่ได้ทดลอง และเห็นว่าใช้ได้ผลจริงๆ

หลังจากครั้งนั้นเรื่องเงียบหายไปอีกพักหนึ่ง จนเมื่อปี 2542-2543 วิกฤตการณ์น้ำมันกลับมาอีกครั้งน้ำมันเบนซินแพงขึ้นอย่างไม่เคยแพงมาก่อน ราคาขึ้นมาแตะที่ลิตรละ 14 จนถึงปัจจุบัน 17.59 บาท ส่วนดีเซลไม่เคยเกิน 10 บาทเลย ก่อนหน้านั้น ก็ขยับเข้าใกล้ 15 บาทในวันนี้

มะพร้าวราคาตก น้ำมันราคาขึ้น

พิษสงของราคาน้ำมันที่ขยับขึ้นแต่ละครั้งนั้นเป็นอย่างไร ถึงวันนี้คนทั่วไปต่างซึ่งกันดี ราคาที่แพงที่สุดถึง 17 บาทสำหรับเบนซิน และ 14 บาทสำหรับดีเซล ทำให้ต้องจ่ายเงินมากขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ ยิ่งรวมถึงราคาข้าวของเครื่องใช้ก็จ่ายมากขึ้น เพราะของกินของใช้ต้องมีค่าขนส่งซึ่งต้องอาศัยน้ำมันทั้งนั้น ผลที่สุดแล้วก็ถึงที่ผู้บริโภคเช่นทุกครั้ง

โดยเฉพาะงานที่ต้องอาศัยน้ำมันสำหรับการขนส่ง ต้องบวกมูลค่าที่ต้องจ่ายเพิ่มไว้ล่วงหน้า เมื่อจะมีการประกาศขึ้นราคาน้ำมัน หนึ่งในนั้นคือ เกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นหนึ่งในหลายจังหวัดที่ปลูกมะพร้าวอย่างชีพ ในบางอำเภอชาวสวนมีรายได้จากการขายมะพร้าวอย่างเดียว ทำให้พื้นที่มากกว่าร้อยละ 50 ของจังหวัด เป็นสวนมะพร้าวทอดตัวขนานกับอ่าวไทย หากแต่เบื้องหลังลำต้นมะพร้าวที่เรียงรายนั้น คือ ความทุกข์ที่ชาวสวนต้องแบกไว้

"ชาวสวนทับสะแกฮือฮิดเพชรเกษม หัวรัฐภูมิมะพร้าวราคาตก" ชาวพาดหัวหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์รายวันปรากฏขึ้นเมื่อเกือบสองปีที่แล้ว และเป็นเช่นเดียวกับสื่ออีกหลายสำนักที่รายงานถึงสถานการณ์ของชาวสวนมะพร้าวอ.ทับสะแก ทำการปิดถนนเพชรเกษม เพื่อเรียกร้อง

ให้รัฐบาลแก้ปัญหาราคามะพร้าวตกต่ำอย่างจริงจัง พร้อมๆ กับสถานการณ์น้ำมันในตอนนั้นกลับพุ่งสูงขึ้น

"ราคาตกมาอยู่ที่กิโลกรัมละ 1 บาท และมีแนวโน้มว่าจะถูกลงอีก ชาวบ้านจะอยู่เฉยต่อไปไม่ได้แล้ว" เกษรารวรรณ จันทร์ฉาย ผู้ใหญ่บ้านต.แสงอรุณ อ.ทับสะแก ย้อนสู่ภาพครั้งนั้น ลำพังปัญหาราคามะพร้าวราคาตกก็แก้ไขไม่ได้แล้ว แต่บวกกับราคาน้ำมันแพงทำให้ราคามะพร้าวต้องถูกลงไปอีกเพราะต้องเสียค่าขนส่งด้วยการปิดถนนจึงเป็นทางออกที่ชาวสวนมะพร้าวทับสะแกเลือก

เกษรารวรรณ เล่าต่อว่า ตั้งแต่ปี 2540 ถึง 2543 ราคามะพร้าวตกต่ำมาโดยตลอด ทำให้คนทับสะแกกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีรายได้จากมะพร้าวเพียงอย่างเดียวขาดรายได้ ประกอบกับการแก้ปัญหาของภาครัฐส่วนใหญ่อยู่นิ่งๆ ไม่จริงจัง ทำให้ปัญหาเริ่มมาถึงทางตัน

"รัฐบาลทำได้เพียงแค่อำนาจการคลังสินค้าเข้ามาแทรกแซงราคาเนื้อมะพร้าวแห้ง ใครก็รู้ว่ามันเป็นการแก้ปัญหาระยะสั้น ถ้าขายมะพร้าวไม่ได้แล้ว ชาวสวนก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย เพราะที่นี่เราปลูกมะพร้าวอย่างเดียว ผลกระทบที่เกิดขึ้นเลยรุนแรงกว่าที่อื่น"

ใจของชาวบ้านทั้งหมดต้องการให้รัฐช่วยพยุงราคาให้สูงขึ้นมากกว่านี้ ไม่ให้การแก้ปัญหาชั่วคราวชั่วคราว แต่เหตุการณ์ก็จบลงอย่างที่เคย รัฐบาลบอกว่าจะจัดให้อำนาจการคลังสินค้าเข้ามาแทรกแซงราคาอย่างเคย โดยรับซื้อมะพร้าวเก็บเข้าสต็อกไว้ก่อน ราคาอยู่ที่กิโลกรัมละ 1.80 บาท

ถามเกษรารวรรณว่า พอใจแค่ไหนกับการแก้ปัญหา เธอใช้อาการส่ายหน้าเป็นคำตอบ

เปิดบิ๊ม-จุดประกายพลังงานทางเลือก

ในระหว่างการชุมนุมเรียกร้องบนถนนเพชรเกษมครั้งนั้น น้อยคนนักที่จะสังเกตเห็นว่า ยุทธชัย ยืนร่วมชุมนุมเรียกร้องกับชาวสวนมะพร้าวทับสะแกด้วย ในฐานะที่เขาก็คือเกษตรกรคนหนึ่ง หากลึกกว่านั้นแล้ว เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสิ่งที่จุดประกายให้ความคิดเรื่องการใช้น้ำมันมะพร้าวกลับคืนมาอีกครั้ง

โกบัก เล่าว่า ได้นำเรื่องไปปรึกษากับนายอำเภอ คือ วิฑิต เจริญชัย เพื่อเสนอเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาเรื่องราคามะพร้าวตกต่ำ พร้อมๆ กับปัญหาราคาน้ำมันแพงในขณะนั้น โดยเปิดแนะนำน้ำมันมะพร้าวที่บ้านของตนเองในเดือนตุลาคม 2543 โดยมีผู้นำชุมชนและชาวบ้าน 6 ตำบลมารับฟัง

"ต้องการมอบสูตรนี้ให้กับชาวบ้านทับสะแกไว้ และต้องการให้เปิดบิ๊ม น้ำมันมะพร้าวใช้กันเองที่นี่ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว ชาวบ้านผลิตน้ำมันไว้ใช้เองได้ แถมมะพร้าวก็ขายได้ด้วย" ความตั้งใจของโกบัก

ความพยายามในครั้งนั้นบวกกับการลงมือพิสูจน์ก่อนหน้านั้น โดยพยายามให้ผู้นำชุมชนในทับสะแกได้นำน้ำมันมะพร้าวไปลองใช้ ทั้งกับรถยนต์ดีเซล และเครื่องจักรที่ใช้ น้ำมันดีเซลแล้ว ทำให้เกิดความยอมรับจากคนในชุมชนมากขึ้น เมื่อผู้นำชุมชนเห็นว่าทดลองใช้แล้วดี จึงบอกต่อกันไปเรื่อยๆ

โกบัก บอกว่า ส่วนผสมที่ลงตัวที่สุดคือ 20 ต่อ 1 คือ น้ำมันมะพร้าว 20 ส่วนกับน้ำมันก๊าด 1 ส่วน การผสมน้ำมันก๊าดนี้เพื่อปรับคุณสมบัติของน้ำมันมะพร้าวให้เหมาะกับการใช้งานมากขึ้น เช่น การสตาร์ทเครื่องยนต์ให้ติดง่ายและในขณะที่เครื่องยนต์เย็น และเป็นการละลายไขในน้ำมันมะพร้าวให้แตกตัว เพื่อลดปัญหาการอุดตันที่ไส้กรอง และเป็นการลดค่าความหนืดให้น้อยลง เพราะค่าความถ่วงจำเพาะของน้ำมันมะพร้าวสูงกว่าน้ำมันดีเซล ทำให้การไหลสะดวกขึ้น

ด้วยสูตรที่ว่านี้ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการซื้อขาย จากต้นทุนน้ำมันมะพร้าวรับซื้อจากโรงหีบของผู้ประกอบการ อยู่ที่ลิตรละประมาณ 9 บาท และน้ำมันก๊าด ทำให้ราคาขายอยู่ที่ 10 บาท ซึ่งเทียบกับดีเซลทั่วไปแล้ว ต่างกันถึง 4 บาท

ความพยายามนี้ถูกรับรองด้วยการวิเคราะห์ของภาควิชาเคมีเทคนิคคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ค่าต่างๆ ออกใกล้เคียงกับในน้ำมันดีเซล เช่น ค่าความร้อนน้ำมันมะพร้าวจะอยู่ที่ 9371.97 แคลอรี ต่อกกรัม น้ำมันมะพร้าวผสมน้ำมันก๊าด 9226.26 ขณะที่ค่าของ

น้ำมันมะพร้าว : ทางรอดของพลังงานไทย

อันที่จริงแล้ว ก่อนจะมีน้ำมันมะพร้าวของทับสะแกในวันนี้ ไบโอดีเซล หรือพลังงานเชื้อเพลิงจากพืช เป็นที่รู้จักกันมานาน ตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ในแอฟริกาได้ใช้เชื้อเพลิงชนิดนี้ขับเคลื่อนยานยนต์หนัก ภายหลังจากวิกฤตการณ์น้ำมันเมื่อปลายทศวรรษที่ 70 หลายหน่วยงานในภาครัฐและสถาบันการศึกษาของกลุ่มประเทศผู้ใช้น้ำมัน ได้ทำการวิจัย และพัฒนาคุณภาพเชื้อเพลิงชนิดนี้ กระทั่งสามารถผลิตในเชิงพาณิชย์ได้ จนทำให้ไบโอดีเซลเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ในฐานะพลังงานทดแทน

เอกสารประกอบการเสวนาเรื่อง "วิกฤตการณ์น้ำมันกับการพัฒนาน้ำมันเชื้อเพลิงทางเลือก" ของสมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม บอกถึงคุณสมบัติของไบโอดีเซลว่า คุณสมบัติทางกายภาพคล้ายกับดีเซลปกติ แต่ให้การเผาไหม้ที่สะอาดกว่า ไอเสียมีคุณภาพดีกว่า เพราะออกซิเจนในไบโอดีเซลให้การสันดาปที่สมบูรณ์กว่าดีเซลปกติ จึงมีคาร์บอนมอนอกไซด์น้อยกว่า และเนื่องจากไม่มีกำมะถันในไบโอดีเซล จึงไม่มีปัญหาสารซัลเฟต นอกจากนี้ยังมีเขม่าน้อย จึงไม่ทำให้เกิดการอุดตันของระบบไอเสียได้ง่าย และช่วยยืดอายุการทำงานของเครื่องยนต์เป็นอย่างดี

จากข้อดีหลายประการในด้านความปลอดภัย ไบโอดีเซลจึงเป็นเชื้อเพลิงทางเลือกอีกชนิดหนึ่งสำหรับเครื่องยนต์ดีเซล เอกสารจากแหล่งเดิมบอกว่า ไบโอดีเซลมีคุณสมบัติที่สามารถใช้ได้ทันที ไม่ว่าจะป็นเครื่องยนต์ ระบบสันดาป หัวฉีด ที่ใช้กับดีเซลมาตรฐานทั่วไป แต่เนื่องจากคุณสมบัติเป็นตัวทำลายของไบโอดีเซล อาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนท่อส่งเชื้อเพลิงบางส่วน ส่วนกำลังม้าที่ได้เปรียบเทียบกับดีเซลปกติแทบไม่มีอะไรที่แตกต่างกันเลย

เดิมแล้วจะได้ติดสติ๊กเกอร์ว่าเป็นคนหนึ่งที่อุดหนุนภูมิปัญญาไทย

น้ำมันดีเซลอยู่ที่ 11269.10 โดยมีกรลงชื่อไว้ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 โดย ผศ.ดร.ธราพงษ์ วิจิตรสถานต์ หัวหน้าภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์

เมื่อผลการรับรองจากนักวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้วทำให้ป้ายเปิดงานบีมน้ำมันมะพร้าวของตำบลทับสะแกถูกเปิดขึ้นเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ตามความตั้งใจของโกบัก และเป็น 2 บีมนำร่องที่เกิดจากความร่วมแรงร่วมใจของคนทับสะแกด้วย

ในวันนี้หากมีโอกาสผ่านถนนเพชรเกษมก่อนถึงตัวอำเภอทับสะแกเล็กน้อย จะเห็นป้ายไบโอดีเซล ทับสะแก ติดไว้ในระยะเพื่อบอกถึงสถานที่ตั้งที่สามารถเข้าไปใช้บริการได้ ทั้ง 2 บีมนอยู่ห่างกันราว 1 กิโลเมตร ภายใต้การดูแลของ 2 กลุ่มเล็กคือ กลุ่มทับสะแกและกลุ่มแสงอรุณ

ผู้ใหญ่เกษรารวรรณในฐานะผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งรั้งตำแหน่งประธานกลุ่มเกษตรกรแสงอรุณอีกหนึ่งตำแหน่ง บอกว่า เมื่อได้รับการรับรองจากทางคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ แล้ว ทำให้ชาวบ้านมั่นใจว่า น้ำมันมะพร้าวจากภูมิปัญญาคนทับสะแกได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดทางออกสำหรับการแก้ปัญหามะพร้าวราคาตกไปในตัว

"พวกเรานำความตั้งใจของคุณยุทธชัยมาทำให้เป็นรูปเป็นร่าง ซึ่งเขาต้องการให้สูตรที่คิดขึ้นมาอยู่กับพี่น้องทับสะแก เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวสวนมะพร้าว วิธีการก็คิดกันเอง ใครมาเติมเราก็ถามว่าผลเป็นอย่างไร เหมือนทำแบบสอบถาม ใครที่เป็นลูกค้าประจำเราก็จะจดเลขทะเบียนไว้ว่าเติมกี่ครั้งแล้ว แล้วก็ถามผลทุกครั้ง" ผู้ใหญ่บ้านบอกอย่างจริงจัง

กลุ่มเกษตรกรทั้ง 2 นำเงินทุนจากกลุ่มมาลงทุนเปิดกิจการ ซึ่งเกิดขึ้นจากการซื้อหุ้นของสมาชิก ด้วยเงินก้อนแรก 1 แสนบาท ก็เกิดเป็นบีมน้ำมัน 1 หัวจ่ายขนาดกะทัดรัด สำหรับบีมน้ำมันของกลุ่มทับสะแกเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และบีมน้ำมันแสงอรุณเปิด ถึงเที่ยงคืน เพื่อรองรับลูกค้าจากทุกสารทิศ

ผู้ใหญ่บ้านคนเดิมบอกว่า ทุกวันนี้ให้บริการน้ำมันประมาณ 10,000 ลิตรต่อวัน บางวันไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรถบรรทุก รถโดยสาร และรถยนต์ที่ใช้ น้ำมันดีเซล หากสำหรับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม สามารถที่จะ 'เชื่อ' หรือนำเงินมาจ่ายที่หลังได้ ซึ่งถือเป็นความต้องการหลักของกลุ่มเกษตรกร ที่จะผลิตและใช้กันเองในชุมชน โดยไม่มุ่งหวังทำกำไรเป็นหลักอย่างผู้ประกอบการน้ำมันทั่วไป

แนวคิดนี้เอง ทำให้ปัจจุบันบีมน้ำมันหลายแห่งบริเวณใกล้เคียงกับ 2 บีมน้ำมันมะพร้าวสูตรมาตรฐานนี้ไปผลิตด้วยตัวเองและขายเพิ่มเติมจากน้ำมันดีเซลปกติ ซึ่งราคาจะอยู่ที่ 11-12 บาท แต่ผู้ใหญ่บ้านบอกว่า สูตรที่ว่านี้ เมื่อนำไปผลิตในปริมาณมากจะมีความคลาดเคลื่อน ซึ่งทางกลุ่มทับสะแกมีการศึกษาสูตรสำหรับการผลิตปริมาณมาก

"บีมน้ำมันส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการที่มุ่งหวังกำไร แต่พวกเราหวังที่จะลดทอนปัญหาในชุมชนมากกว่า จึงขายที่ราคา 10 บาท ไม่ว่าน้ำมันมะพร้าวซึ่งเป็นวัตถุดิบจะมีราคาสูงขึ้นก็ตาม" คำยืนยันจากผู้ใหญ่บ้าน

เพราะความโด่งดังของบีมน้ำมันภูมิปัญญาชาวบ้าน ทำให้ถึงวันนี้บีมน้ำมันไบโอดีเซลจากน้ำมันมะพร้าวเปิดตัวกันไปหลายแห่ง ทั้งนอกและในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์การเกิดของบีมน้ำมันทำให้เกิดทั้งความภูมิใจและกังวล ดีใจที่ภูมิปัญญาได้ถูกนำไปถ่ายทอดยังชุมชนอื่นๆ ในขณะที่ก็อดหวังไม่ได้ที่บางบีมน้ำมันสูตรไปผสมผิดๆ โดยเฉพาะเรื่องความคลาดเคลื่อนของค่าบางอย่าง อันจะนำมาซึ่งความไม่เชื่อถือของผู้ใช้บริการ หากว่าน้ำมันนั้นทำให้เกิดความเสียหาย

สร้างโรงทึบ ตัดวงจรอุบาทว์
ตลอดหนึ่งเดือนที่ผ่านมาบีมน้ำมันมะพร้าวทั้ง 2 แห่งได้ต้อนรับลูกค้าและผู้ต้องการสอบถาม เพื่อจะนำไปดำเนินการต่อ ซึ่งเป็นหนึ่งในความมุ่งหวังของกลุ่ม แต่บนระยะทางของความสำเร็จที่จะเป็นรูปเป็นร่างอย่างสมบูรณ์นั้น ยังมีอีกหลายเรื่องทีกลุ่มเกษตรกรต้องการ

"โรงทึบเป็นความหวังหนึ่งที่ชาวสวนมะพร้าวต้องการมากที่สุดในเวลานี้ เพราะถ้ามีโรงทึบเท่ากับว่าสามารถลดทอนค่าใช้จ่ายไปได้มาก และเท่ากับเป็นการสกัดวงจรอุบาทว์อย่างเห็นผล" ผู้ใหญ่เกษรารวรรณกล่าวถึง 'โรงทึบ' หนึ่งในความหวังของชุมชน
ผู้ใหญ่บ้านคนเดิมขยายความทันทีว่า

วงจรอุบาทว์คือเมื่อก่อนเกษตรกรต้องขายมะพร้าวให้กับผู้ประกอบการโรงทึบ เพื่อนำไปทำน้ำมันมะพร้าว กระบวนการทึบเป็นกระบวนการสำคัญที่กลั่นเอาน้ำมันจากมะพร้าวออกมาได้ ซึ่งน้ำมันมะพร้าวทับสะแกใช้สูตรนี้

แต่ปัจจุบัน ชาวบ้านต้องขายมะพร้าวให้กับผู้ประกอบการเพื่อเข้าโรงทึบ และทำการซื้อกลับมาอีกครั้งเพื่อนำมาทำเป็นน้ำมันมะพร้าวที่สมบูรณ์แบบ จะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นเลยหากราคาของน้ำมันมะพร้าวของนายทุนนั้นคงที่ แต่จาก 8 บาทเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ถึงวันนี้ราคาอยู่ที่ 9.25 บาท ทำให้ชาวบ้านไม่แน่ใจในสถานการณ์ที่ผ่านมานัก และความหวังเรื่องโรงทึบของชุมชนจึงเกิดขึ้นทันที

ผู้ใหญ่เกษรารวรรณบอกว่า หากจะสร้างโรงทึบก็ต้องใช้เงินราวๆ 5 ล้านบาท ทำให้ความหวังดูเลือนล่อนเพราะเพียงลำพังพวงกลุ่มให้อยู่รอดก็ไม่ถ่วงหนัก สิ่งที่ชาวบ้านต้องการตอนนี้คือ ออกรายให้ภาครัฐ

เข้ามาช่วยสร้างโรงทึบให้ เพราะเท่ากับตัดวงจรอุบาทว์ได้ทันที ถ้ามีโรงทึบก็เอามะพร้าวจากชาวบ้าน มาเข้าโรงทึบของชุมชน แล้วทำเป็นน้ำมันมะพร้าวขาย การกำหนดราคาจึงอยู่ที่ชาวบ้านเอง ไม่ต้องห่วงว่าวัตถุดิบจะขึ้นไปเท่าไร

ความตั้งใจของชาวบ้านนี้เป็นไปได้และไม่ยากนักเพียงแต่รัฐจะจริงจังเพียงใด นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์อย่าง ดร.สังคิด พิริยะรังสรรค์ ให้ทรรศนะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากเพราะสามารถเปลี่ยนแปลงรากฐานทางสังคมได้ และคงมีคนไม่มากนักที่จะกล้าคิดและนำเสนอความคิดของตนเอง แต่จริงๆ มีคนทำอยู่และประสบความสำเร็จ

"เรื่องนี้เป็นกรนำเศรษฐกิจชุมชนเชื่อมกับโครงสร้างของประเทศ รัฐต้องเข้าใจในโครงสร้างและวัฒนธรรมท้องถิ่นของพวกเขา ในเรื่องน้ำมันมะพร้าวนี้ อาจจะมีเรื่องที่ต้องปรับปรุงอยู่บ้างแต่นั้นเป็นเรื่องของการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาต่อไป โดยรัฐต้องให้ความสนใจช่วยเหลือคิดในสิ่งที่พวกเขายังขาด"

ในตอนนี้อาจารย์สังคิดจึงเห็นว่า ควรจะมาคิดกันว่าจะทำอะไรให้เศรษฐกิจพอเพียงเชื่อมต่อกับโลกาภิวัตน์ เราต้องทำอะไรสร้างให้เราพึ่งตนเองได้ แล้วสร้างค่ากับสิ่งนั้นได้ด้วย อย่างที่ชาวทับสะแกทำอยู่ ก็เป็นคำตอบหนึ่งของเหตุการณ์เหล่านี้ เพราะต่อไปนี้ Product มาก่อน Marketing

นอกเหนือจากการทำวิจัยเพิ่มเติมแล้ว อาจารย์เสนอว่า ต้องทำวิจัยพลังงานทางเลือกเป็นยุทธศาสตร์ของชาติอย่างไรที่สำคัญ เศรษฐกิจพอเพียงอาศัยขนาดของการทำงานเป็นสำคัญ ถ้าทำอะไรที่ใหญ่เกินการควบคุมจะทำให้ดูแลลำบาก
และที่สำคัญทำอย่างไรจะให้รัฐบาลเข้ามามีส่วนอุดหนุนได้